

- го Филистимски-тъ началници и рекохъ му Филистимски-тъ началници: ^еИспроводи тогоъзъ челоуѣка, и нека ся върне на мѣсто - то си което му си опрѣдѣлилъ, и да не слѣзе съ насъ въ бой-тъ, да не бы да ни стане ^жвъ бой-тъ сѣпостатъ; защото какъ бы ся примирилъ той съ господаря си? не съ главы-тъ ли на тѣзи мѣжѣ? Не е ли той Давидъ, за когото прѣехъ взаимно въ ликовѣ-тъ, и говорѣхъ: ^аСаулъ порази тысящы-тъ си, а Давидъ тмы-тъ си?
- 6 Тогаъзъ повыка Анхусъ Давида, та му рече: Живъ Господь, наистинъ ты быде правъ, ^ии исходъ-тъ ти и входъ-тъ ти съ мене въ станъ-тъ е угоденъ прѣдъ очей-тъ ми; защото ^изло не намѣрихъ въ тебе, отъ който день си дошелъ при мене дори до тойзи день; но прѣдъ очей-тъ на вой-7 воды-тъ не си ты угоденъ. Сега прочее върни ся та иди съ миръ, за да не нанесешъ неугодность въ Филистимски-тъ войводи. И рече Давидъ Анхусу: Но що съмъ направилъ? и що намѣри ты въ рабъ-тъ си отъ който день съмъ прѣдъ тебе до тойзи день, та да не идъ да ратувамъ противъ непрѣатели-тъ на господаря си царь-тъ? И отговори Анхусъ и рече Давиду: Знайъ че си угоденъ прѣдъ очей-тъ ми, ^акато ангелъ Божій: но ^аФилистимски-тъ началници рекохъ: Да не възлѣзе той съ насъ въ бой-тъ. Сега прочее стани утрѣ рано, съ рабы-тъ на господаря си, които дойдохъ съ тебе: и като станете утрѣ рано, тутакси като ви ся разсѣвнѣ, идѣте си.
- 11 И станъ рано на утринъ-тъ Давидъ, и мѣжѣ-тъ му, за да си идътъ, да ся върнатъ въ Филистимскъ-тъ земѣхъ. А ^аФилистимци-тъ възлѣзохъ въ Израелъ.

ГЛАВА 30.

- 1 И когато Давидъ и мѣжѣ-тъ му влѣзохъ въ Сиклагъ въ третій-тъ день; ^аАмаличани-тъ бѣхъ направили нападеніе въ южнѣ-тъ странѣ, и въ Сиклагъ, и поразили бѣхъ Сиклагъ и изгорили го бѣ-2 хъ съ огнь. И заплънили бѣхъ жены-тъ които бѣхъ въ него: отъ мало до голѣмо не умъртвихъ никого, но зѣхъ ^иги, та 3 отидохъ въ пѣтъ-тъ си. А Давидъ и мѣжѣ-тъ му дойдохъ въ градъ-тъ, и его, ^ббѣше изгоренъ съ огнь: и жены-тъ имъ, и сынове-тъ имъ, и дѣщери-тъ имъ заплѣ-4 нены. Тогаъзъ Давидъ и людіе-тъ които бѣхъ съ него възвысихъ гласъ-тъ си та плакахъ, додѣ не имъ останъ вече сила

- 5 да плачѣтъ. Така и ^бдвѣ-тъ жены на Давида бѣдохъ заплѣнены, Ахиноамъ Израелка-та, и Авигея жена-та на Навала Кармилецъ-тъ. И оскърби ся Давидъ много, защото людіе-тъ говорѣхъ ^ссъ каменіе да го убійтъ, понеже душа-та на всячкы-тъ людіе бѣше прѣбогорчена, всякой за сынове-тъ си и за дѣщери-тъ си: а ^аДавидъ ся укрѣпи въ Господа Бога своего.
- 7 И ^брече Давидъ на Авіаѣара священника, Ахимелеховый-тъ сынъ: Донеси ми тукъ, молю, еѣодъ-тъ. И донесе Авіа-8 еаръ еѣодъ-тъ при Давида. И ^бпопыта Давидъ Господа, и рече: Да гонѣхъ ли вслѣдъ тойзи пѣлкъ? ще ги стигнѣхъ ли? А той му рече: Гони; защото наистинъ ще стигнешъ, и непрѣмѣнно ще отървешъ ^{всич-}9 ко. Тогаъзъ отиде Давидъ, той и шесть-тъ стотинъ мѣжѣ които бѣхъ съ него, та дойдохъ до потокъ-тъ Восоръ, дѣто остан-10 нѣли-тъ ся спрѣхъ: А Давидъ самъ и четыристотинъ мѣжѣ гоняхъ; понеже ^жостанѣхъ назадъ двѣтъ, които уморени не можахъ да прѣминѣтъ потокъ-тъ Восоръ.
- 11 И намѣрихъ челоуѣкъ Египтянинъ въ поле-то, и доведохъ го при Давида: и дадохъ му хлѣбъ, и яде, и напоихъ го 12 съ водъ; И дадохъ му еднѣ часть отъ низаницъ смоквы, и два грозда сухо гроздіе, ^ата яде и върѣхъ ся духъ-тъ му въ него; защото не бѣше ялъ хлѣбъ нито 13 бѣше пилъ водъ, три дни и три ноци. И рече му Давидъ: Чій си? и отъ дѣ си? И рече: Отрокъ съмъ Египтянинъ, рабъ на единъ Амаличанинъ: и остави мя господарь-тъ ми, понеже ся разболѣхъ три дни сега. Ный направихмы нападеніе въ южнѣ-тъ странѣ ^ана Хереѣцы-тъ, и въ страны-тъ на Іудѣ, и въ южнѣ-тъ странѣ ^ана Халева: и изгорихмы Сиклагъ съ 15 огнь. И рече му Давидъ: Можешъ ли да мя низведешъ къмъ тойзи пѣлкъ? А той рече: Закъли ми ся въ Бога, че нѣма да мя умъртвишь, нито ще мя прѣдадешъ въ рѣкѣ-тъ на господаря ми, и ще тя низведѣхъ при тойзи пѣлкъ.
- 16 И когато го низведе, его, тѣ бѣхъ распѣренѣти по лице-то на всячко-то мѣсто, ^ата ядѣхъ, и пѣяхъ, и веселѣхъ ся, заради венчы-тъ голѣмы корысти които зѣхъ отъ Филистимскъ-тъ земѣхъ, и отъ 17 Іудинъ-тъ земѣхъ. И удари ги Давидъ отъ зорѣ-тъ дори до вечеръ-тъ на утрѣшній-тъ день: и не ся избави нито единъ отъ тѣхъ, освѣнъ четыристотинъ момци, кон-18 то сѣдѣхъ на камилахъ, и побѣгнѣхъ. И

е 1 Лвт. 12; 19.

ж Виж. Гл. 14; 21.

з Гл. 18; 7. 21; 11.

и 2 Цар. 3; 25. 4 Цар. 19; 27.

а Ст. 3.

к 2 Цар. 14; 17. 20. 19; 27.

а Ст. 4.

и 2 Цар. 4; 4.

—

а Виж. Гл. 15; 7. 27; 8.

б Гл. 25; 42, 43. 2 Цар. 2; 2.

в Исх. 17; 4.

г Псал. 42; 5. 56; 3, 4, 11.

д Авт. 3; 17. 18.

е Гл. 23; 6, 9.

ж Гл. 23; 2. 4.

з Ст. 21.

з Слж. 15; 19. Гл. 14; 27.

и Ст. 16. 2 Цар. 8; 18. 3 Цар.

1; 38, 44. Из. 25; 16. Сос.

2; 5.

і Ис. Нав. 14; 13. 15; 13.

к 1 Сол. 5; 3.